

Til §§ 11 og 12.

I Løbet af de sidste 15—20 Aar er der sket en betydelig Udvikling inden for det kommunale Sygehusvæsen. Udviklingen har navnlig været karakteriseret derved, at der i næsten alle Sygehusomraader (Amter) er oprettet Centralsygehuse med kirurgiske og medicinske Afdelinger og desuden saadanne Specialafdelinger, som har været nødvendige til Dækning af det paagældende Centralsygehus' Befolkningssomraade.

Der er visse Steder endnu Opgaver at løse, før Sygehusvæsenet i hvert enkelt Amt er fuldt udbygget, men man tør haabe, at Løsningen af disse Opgaver, Fuldførelsen af den i de senere Aar stedfundne Reorganisation af Amternes Sygehusvæsen, ikke vil lade vente længe paa sig.

Fremtidens Udvikling af Sygehusvæsenet vil kræve dette udbygget med Specialafdelinger, som ikke kan opretholdes af et enkelt Amts Søgningsskreds, men som — før at faa en saavel i lægelig som i administrativ Henseende forsvarlig Størrelse — maa have en Søgningsskreds, der omfatter to-tre Amter eller endnu større Omraader.

I visse Tilfælde er Staten traadt til med økonomisk Bistand til Oprettelse og Drift af saadanne Afdelinger, saaledes f. Eks. den neurologisk-neurokirurgiske Afdeling ved Aarhus Kommunehospital. Men det maa — selv om Statens Støtte ogsaa fremtidig maa paaregnes til Oprettelsen af større og navnlig de landsomfattende Specialafdelinger — anses for naturligst, at Kommunerne, hvem Sygehusvæsenet principielt paahviler, ogsaa faar Hovedindflydelsen paa den samlede Udvikling og Koordinering af Landets Sygehusvæsen. Der foreslaas derfor under Indenrigsministeriet oprettet et Sygehusraad, hvortil de kommunale Organisationer udpeger 6 Medlemmer, medens Finans- og Indenrigsministeren udpeger hver 1 Medlem, hvorhos Indenrigsministeren beskikker Raadets Formand.

Det skal være Sygehusraadet Opgave i Samarbejde med Sundhedsstyrelsen at holde Føling med Sygehusvæsenets Udvikling og at tage Initiativet saavel til Gennemførelse af paakrævede fælles Foranstaltninger, saasom Oprettelse af Specialafdelinger, der omfatter større Omraader, eventuelt Oprettelse af et Sygehusarkiv m. v., som til Gennemførelse af saadanne Foranstaltninger paa de enkelte Sygehuse, som tjener til en mere effektiv og økonomisk Udnyttelse af Sygehusene; herved tænkes særlig paa Oprettelse af Diagnosestationer og Ambulatorier, hvorved Behandlingen og Undersøgelsen af de Patienter, der af deres Læge henvises til Sygehusbehandling, i videre Omfang end hidtil kan ske ambulantly eller under kortere Indlæggelser.

Endvidere skal Sygehusraadet i det hele bistaa Indenrigsministeriet og Sundhedsstyrelsen som sagkyndigt Organ i alle Spørgsmaal af særlig Interesse for Sygehusvæsenets Administration, herunder ogsaa Spørgsmaal om Indlæggelsestakster m. v.

For at styrke Sygehusraadet i dette Arbejde foreslaas det i Forslagets § 10, at der — ved Bevilling paa de enkelte Finanslove — kan stilles særlige Statstilskud til Raadighed for Sygehusraadet.

Til § 13.

Gennemførelsen af Tilskudsreglerne i Forslagets Kapitel II vil nødvendiggøre en vis Ensartethed i Sygehusenes Regnskabsførelse, hvorfor det foreslaas at bemyndige Indenrigsministeren til at give nærmere Regler herom saavel som om Lovens Gennemførelse iøvrigt.

Til § 14.

Lovens Bestemmelser bør ikke gælde for Sindssygehospitaler, for hvilke særlige Regler er fastsat i Lov Nr. 262 af 6. Maj 1921 om Overbestyrelsen for Statens Sindssygehospitaler og Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg §§ 66—70.

Til § 15.

I § 4 i Lov Nr. 100 af 14. Juni 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond er Maksimum for Udligningsfondens hidtidige Tilskud til Sygehusvæsenet sat til to Trediedele af de paagældende Kommuners samlede Udgifter til Sygehusdrift i det senest afsluttede Regnskabsaar, heri ikke medregnet Udgifterne til Forrentning og Amortisation af Gæld. Denne Regel erstattes af Reglen i Forslagets § 8, sidste Stk.